



BUDSKAPENE TIL DE SJU MENIGHETENE — DEL I.

I Åpenbaringsens bok er det tatt med brev eller budskaper til “engelen” for hver av de sju menighetene i provinsen Asia. Til Efesos, Smyrna, Pergamon, Tyatira, Sardes, Filadelfia og Laodikea. Engel betyr budbærer, enten himmelsk eller menneskelig. Her blir sannsynligvis budskapene adressert til *lederen* for hver av menighetene. I dette studiet skal vi ta for oss det som ble sagt til de fire første av de sju menighetene. Hvert brev blir avsluttet med **to** oppfordringer: **1)** “Den som har ører, *hør hva Ånden sier til menighetene!*” **2)** “*Den som seirer...*” Å høre etter det Gud har å si i sitt ord — samt å *seire* i kampen som raser mellom det gode og det onde, er helt avgjørende for vår evige skjebne!

I vårt første studie, la vi merke til at Jesus i Åp 1:19 (NT 304), sa til sin tjener Johannes: “Så skriv det du har sett, det som *nå er* og det som *heretter skal komme.*” Som nevnt, ble Johannes vist ting som var aktuelt den gang for hver enkelt menighet. Han ble også vist detaljer om hva som kom til å skje opp i gjennom tidene helt fram til Jesu gjenkomst. Det betyr at mye av det som står i Åpenbaringsens bok er *historie/fortid* sett fra *vårt* ståsted, og en del hører fortsatt *framtiden* til.

Brevene inneholder viktige prinsipper og åndelige lærdommer som i høyeste grad gjelder for oss som enkelt individer. Det samme kan sies om de brev Paulus skrev til forskjellige menigheter som er tatt med i NT. Det viser seg også at budskapene til de sju menighetene er spesielle da de *også* passer som hånd i hanske på *hele tidsavsnitt* i kristendommens historie! — Fortid, nåtid og framtid.

EFESOS MENIGHETEN

Først litt historikk. Kolonister fra Hellas gikk i land langs Tyrkias vestkyst ca. 1000 f.Kr. og etablerte en del byer. En av disse var Efesos, som betyr: “Den ønskverdige.” Byen utviklet seg til å bli et betydelig senter for både handel og religion. Den var kjent både for sin skjønnhet og rikdom, og blomstret inntil havnen ble ubrukkelig ved at den tettet seg igjen. Da mistet byen sin navlestreng og direkte forbindelse med havet.

Efesos var senter for Cybele-kulten, som dreide seg om den anatloiske fruktbarhetsgudinnen. Etter hvert ble Cybele til Artemis. Da romerne overtok området ble Artemis til Diana. Denne gudinnen tilsvarende Astarte som vi leser om i GT. Artemis/Diana var kjent som “den store mor” eller som “gudenes store mor.” Svært tidlig ble det opprettet en viktig kristen menighet i Efesos. Paulus besøkte byen og skrev også et av sine brev til menigheten som holdt til der. Det sies dessuten at Johannes bodde der de siste årene av sitt liv, og at han døde og ble begravd i Efesos området.

1. a) Hvem er “hjernen” bak brevet til Efesos? Åp 2:1 (NT 305) b) Hvilke “gjerninger” fikk de ros for? Åp 2:2-3 (NT 305)

Svar a): “Skriv til engelen for menigheten i Efesos: Dette sier _____ som _____ de sju stjerner i sin høyre hånd, _____ som går omkring _____ de sju lysestaker av gull.”

Svar b): “Jeg vet om dine gjerninger; du har _____, og du har _____ . Jeg vet også at du _____ kan _____ de _____. Du har _____

dem som kaller seg _____, men _____ er det, og du har funnet at _____ er _____ . Du har holdt ut; du har _____ mye for mitt navns skyld og ikke gått trett.”

Merk! Etter det vi har sett tidligere, er det Menneskesønnen, Jesus — han som har “nøklerne til døden og dødsriket” som er “hjernen” bak det som sies til menigheten i Efesos. Han roser menigheten for “arbeid” og “gjerninger” som han setter pris på. Han hadde også gitt oss ros hvis vi opplever det samme som efeserne og reagerer på samme måte. De hadde tålt mye for Jesu navns skyld uten å gå trett. Selv om det ble sagt at de ikke kunne tåle de onde, hadde de holdt ut i motgang. Jesus hadde tidligere sagt hvor viktig det er å holde ut. Se **Matt 24:13 (NT 33)**:

“Men _____ som _____ ut _____ til _____, han skal bli _____.” Det er rett, men ikke lett å “prøve alt” som gir seg ut for å være ekte — med Bibelen. Det ser vi i **1 Tess 5:20-21 (NT 252)**:



“Forakt ikke _____, men _____ og hold _____ på det _____.”

Den person eller menighet som gjør dette, møter ofte vanskeligheter. Menigheten i Efesos svarer godt til den kristne tidsperiode som begynte i tiden like etter Jesu himmelfart og varte fram til ca. 100 e.Kr. I disse årene vokste Guds menighet svært fort. Den holdt seg nær til Gud under apostlenes kloke ledelse og omsorg.

2. **a) Selv om menigheten i Efesos var trofast og utholdene i prøvelser og vanskeligheter, hadde Herren en irettesettelse til dem. Hva gikk den ut på? Åp 2:4 (NT 305) b) Hva skrev Paulus til menigheten i Efesos nettopp om kjærlighet og enhet? Ef 4:1-5 (NT 236)**

Svar a): “Men dette har jeg _____ deg, at du har _____ din _____.”

Svar b): “Så formaner jeg dere, jeg som er fange for Herrens skyld, at dere lever et _____ som er _____ det kall dere har fått. Vær _____, ta dere ikke til rette, strekk dere langt så dere bærer over med hverandre i _____. Legg vinn på å bevare _____, i den fred som _____: Ett _____, én Ånd, likesom dere fikk ett håp da dere ble kalt, én Herre, én tro, én dåp,”

Merk! Jesus vil ha kjærligheten med i bildet når en skal vise trofasthet mot Guds ord i prøvelser. Menigheten i aposteltiden fikk mange formaninger om hva sann kjærlighet er.

3. **Hvilket råd fikk menigheten i Efesos? Åp 2:5 (NT 305)**

Svar: “_____ på hvor du _____ du _____. Vend _____ og gjør _____ dine _____ gjerninger! Ellers kommer jeg over deg og tar lysestaken din _____ — _____ du _____ om.”

Merk! I Åp 1:20 (NT 304) leste vi at “de sju lysestaker er menighetene selv.” Efesos menigheten ville altså bli fjernet, dersom medlemmene ikke var sitt ansvar bevisst ved å tenke tilbake på hvordan det var før de falt — og så vende om. Her ser vi at et typisk profetisk budskap blir gitt: **Vend om!**

4. **a) Til tross for formaning fikk Efesos mer ros. For hva? Åp 2:6 (NT 305) b) Hvilket løfte ble gitt til dem som seiret? Åp 2:7 (NT 305)**

Svar a): “Men den _____ skal du ha, at du _____
gjerninger, _____ selv _____.”

Svar b): Den som har ører, hør hva _____ til _____!
Den som _____, ham vil jeg la _____ av _____, som er i
_____.

Merk! Å hate nikolaittenes gjerninger må ha vært rett når Guds Sønn hater det! Læren til nikolaittene og Bileam hadde mye til felles. Se Åp 2:14-15 (NT 305). Vi skal komme tilbake til hva deres lære gikk ut på og hva den førte til. Budskapet til Efesos ble avsluttet med et løfte om adgang til Livets tre for “den som seier.” Bibelen både begynner og avsluttes med å fortelle om Livets tre. Vi skal komme tilbake til dette emnet senere i kurset! Kampen fører i dette tilfelle til: Enten seier, eller nederlag. I denne kampen er det ikke noe som heter: “Uavgjort!”



5. a) Hvem har vi å kjempe mot? Ef 6:10-12 (NT 239) b) Hva sies om dem som ikke tar opp denne kampen? Åp 21:7-8 (NT 321)

Svar a): “Til slutt: _____ i Herren, i hans _____!
Ta på _____ fulle _____, så dere kan holde _____ mot
_____. For vi har ikke en _____ mot
_____ og blod, men mot makter og myndigheter, mot _____
i dette mørke, mot _____ i himmelrommet.”

Svar b): “_____ som _____, skal få dette i _____, og jeg skal være hans Gud, og han skal være min sønn. Men de _____, de vantro og vanhellige, de som myrder og som driver hor, trollmenn og _____ og alle _____, deres plass skal være i sjøen som brenner med _____ og svovel. Det er den _____.”

SMYRNA MENIGHETEN

Smyrna (som i dag heter Izmir), ble grunnlagt i det tredje århundre f. Kr. Siden fikk byen en svært turbulent historie med beleiringer, krig, massakre, jordskjelv og brann. Av den grunn er det lite igjen av oldtidsminner. Smyrna, som betyr “myrra,” var opprinnelig en svært vakker by. Den ble rasert av et kraftig jordskjelv i 178 e.Kr. og deretter bygd opp igjen av romerne.

6. Hva fikk de som seiret i Smyrna menigheten løfte om? Åp 2:11 (NT 305)

Svar: “Den som har ører, _____ hva _____ sier til menighetene! Den som _____, skal _____ rammes av den _____.”

Merk! De skulle *ikke* rammes av “den annen død” som vi nettopp leste om i Åp 21:8. Dette er en endelig og *evig* død som det ikke er noen oppstandelse fra. Han som har “nøklerne til døden og dødsriket” kommer altså ikke til å bruke sine nøkler til fordel for dem som rammes av den annen død. Vi skal komme tilbake til flere detaljer omkring “den annen død” og relaterte emner senere i dette kurset.

7. **Hvem kom budskapet til Smyrna menigheten fra, og hva satte han stor pris på hos menigheten der? Åp 2:8-9a (NT 305)**

Svar: “Skriv til engelen for menigheten i _____: Dette sier den _____ og den _____, han som var _____ og er blitt _____: Jeg _____ om det du har _____ og _____ at du er _____ — og likevel _____ . . .”

Merk! Smyrna var et viktig sete for keiser dyrkelsen i Asia provinsen. Et tempel til ære for keiser Tiberius ble bygget der året 26 e.Kr. Etter hvert ble keiseriltbedelsen påtvunget borgerne. Budskapet til Smyrna egner seg derfor godt til de som mister sine menneskerettigheter for sin tros skyld. Menigheten i Smyrna fikk



kjenne hva det innebar å være trofast på tross av hard motstand. Å brenne en liten klype røkelse til ære for Cæsar, ble en prøve på om en var en lojal borger eller ikke. De kristne nektet å gjøre dette. Å være en trofast kristen i en tid med religiøs frihet er én ting, men å holde fast ved sin overbevisning, *uten denne friheten*, er noe ganske annet! Den kjærlighet og trofasthet til Gud som Smyrna menigheten la for dagen i sin vanskelige prøve, representerer en sann og ekte rikdom!



8. **Hvem var ansvarlig for de prøvelsene og lidelsene som ble påført menigheten i Smyrna, og hva førte dette til? Åp 2:9b-10 (NT 305)**

Svar: “...Jeg _____ også at du blir _____ av dem som kaller seg _____, men _____ er det, for de er _____. Vær ikke _____ for det du skal _____! _____ kommer til å _____ noen av dere i _____, for at dere skal settes på _____, og i _____ dager skal dere lide _____. Vær _____ til _____, så skal jeg gi deg livets _____.”

Merk! Vi forstår av dette at menigheten i Smyrna fikk gjennomgå. Dens erfaring gjenspeiler seg også i en kristen tidsepoke. I det 2. århundre ble de kristne i Romerriket utsatt for kraftig forfølgelse. Klimakset ble nådd i en periode som varte i *ti år* under keiser Diokletian fra 303 til 313 e.Kr. Denne ti-års perioden gjenspeiles i de “ti dager” (hvor hver dag kan representere ett år). Forfølgelsene tok slutt da Konstantin overtok makten i 323 e.Kr. i og med at han selv bekjente seg til *sin* selvkomponerte form for “kristendom.” I overført betydning kan en si at Smyrna perioden strekker seg fra 100 e.Kr. til 313/323 e.Kr. Satan har hovedansvaret for all forfølgelse mot Guds trofaste barn. Han påvirker sine folk til å utføre svært ondskapsfulle handlinger. Se Ef 2:2 (NT 235):

“Dere levde på den nåværende _____ vis og lot dere _____ av _____ i _____, den _____ som nå er virksom i de _____.”

9. **Der var (som vi så i Åp 2:9), noen som var til stor plage i Smyrna. De kalte seg “jøder” uten å være det. Hvem er “rett jøde” og hva får en slik person? Rom 2:28-29 (NT 185)**

Svar: “Rett _____ er _____ den som er _____ i det _____, og den _____ omskjærelse skjer ikke i det _____, på kroppen. _____ er _____ som er _____ i det _____, og omskåret er den som er omskåret på _____, ikke etter lovens bokstav, men ved Ånden. Han får sin ros av _____, ikke av mennesker.”

Merk! Noen dekker sitt hjerte til med et vern som gjør at de er ufølsomme for Guds påvirkning. Hvis Guds Ånd får lov, vil han ta bort det vi dekker vårt hjerte til med, slik at vi kan ta imot det han vil fortelle oss. Slik blir vi “omskåret på hjertet,” og dermed: “rett jøde — i det indre.” Vi blir da nye skapninger, Guds Israel, Abrahams ætt og arvinger i følge løftet. Se Gal 6:15-16 (NT 233) og Gal 3:26-29 (NT 230).

PERGAMON MENIGHETEN



Akkurat hvordan eller når Pergamon ble grunnlagt, er ikke kjent. Inntil begynnelsen av det 3. århundre f.Kr. var Pergamon en liten fjellby hvis navn betyr: “høyde” eller “opphøyelse.” Byen nådde sitt høydepunkt under Eumenes II (197-159 f.Kr.). Da var Pergamon senter for et velstående og mektig rike. I det 2. århundre e.Kr. hadde byen ca. 120.000 innbyggere. På 1300 tallet fikk byen som ble bygget nedenfor den gamle akropolis, navnet “Bergama.” Den har nå ca. 60.000 innbyggere.

10. Hvem kom budskapet til Pergamon fra, og hva roser han menigheten der for? Hvorfor? Åp 2:12-13 (NT 305)

Svar a): “Skriv til engelen for menigheten i Pergamon: Dette sier _____ som _____ det skarpe _____: Jeg vet hvor du bor, der hvor _____ har sin _____. Likevel holder du _____ ved _____ navn. Og du har ikke fornektet _____ på _____, ikke engang i de dager da _____, mitt trofaste _____, ble slått i _____ i _____ deres, der _____.”

Merk! Vi kjenner igjen ham med det tveeggede sverdet fra Åp 1:16 hvor det står at sverdet kom ut av hans *mun*. Dette minner om en sammenligning som vi finner i **Heb 4:12-13 (NT 270):**

“For _____ er _____ og virkekraftig og _____ enn noe _____. Det trenger igjennom til det kløver _____ og ånd, marg og ben, og dømmer hjertets _____ og _____. Ingen skapning er skjult for ham. _____ ligger nakent og bart for ham som vi skal stå til _____ for.”

At Pergamon ble betegnet som stedet der “Satan bor” og “har sin trone,” kan forklares med at stedet faktisk var et hovedkvarter for satanisk religion. Etter at perserne hadde inntatt Babylon, gikk presteskaperet i bresjen for et opprør mot den okkuperende overmakt. Dette førte til at de ble fordrevet fra Babylon. De flyktet til Lilleasia og gjorde nettopp Pergamon til senter for deres babylonske religionssystem. Babylons religion og mysterier defineres av profeten Jesaja som inspirert av Satan ved å bruke uttrykk som: “Svartekunst og Trolldomsord.” Se Jes 47:1.9-13 (GT 810). Dette var et religionssystem som de kristne i Pergamon ble utsatt for. Den forsøkte å vinne innpass hos dem, men mange i menigheten stod i mot og ville ikke fornekte troen på deres frelser og Herre — selv når dette kostet dem livet.

Da Pergamon ble lagt inn under Romerriket, ble denne kulten overført til Rom, som da ble det nye hovedsete for dette Satan-inspirerte systemet. Slik ble Pergamon bindeleddet mellom det gamle Babylon og Rom. Dette babylonske religionssystemet hevdet å være bindeleddet mellom himmel og jord. Regenten ble systemets leder, og fikk mange titler som f.eks. “*Pontifex Maximus*,” som betyr: “Den største brobygger.” Det er ingen hemmelighet at dette er en tittel som paven i Rom har arvet.

11. Det var noe Pergamon menigheten fikk refs for. Hva var det? Åp 2:14-15 (NT 303)

Svar: “Men noe har jeg _____ deg: Du har hos deg noen som holder seg til _____
_____, han som lærte Balak hvordan _____ skulle _____ til
_____, så de spiste avgudsoffer og _____. Også du har _____
hos deg av _____, de som holder seg til _____ lære.”

Merk! Bileams lære blir nevnt som en lære som fører til frafall. Nikolaittenes lære (som også ble nevnt som et problem i Efesos), kom i samme kategori. Nikolaittene var en gruppe som hevdet at det var unødvendig å stå imot kjødelige lyster. De mente at Jesus hadde fridd dem ut slik at de ikke trengte å holde Guds bud. Slike synspunkter vant ikke gjenklang hos han med det tveeggede sverdet! Apostelen Peter tok et oppgjør med denne type frafall i **2 Pet 2:13-15 (NT 293):**

“...De er til _____ og skjensel for dere når de spiser sammen med dere og sitter og _____, nytelsessyke som de er. De er stadig på utkikk etter _____ og kan ikke få nok av _____. De forfører ubefestede sjeler, og de kan _____ å kare til seg. Under _____ er de! _____ de har _____ veien som går rett fram, og er gått vill. De følger i _____ som _____, Beors sønn, han som bare hadde syn for den lønn han kunne få for sin _____.”



12. Hva lovte tilhengerne av Bileams og nikolaittenes lære, — og hvilken status hadde de i Guds øyne? 2 Pet 2:18-19 (NT 293)

Svar: “For de taler _____ ord om _____ ting, og med _____
_____ og _____ de dem som nettopp har sluppet bort fra slike som lever i villfarelse. _____ de, men de er selv _____ av det _____ forfallet. Det en ligger under for, er en også _____ av.”

Merk! Seksuell “legning” og tilfredsstillelse satt i høysetet sammen med andre utskeielser. Dette var deres lokkemidler til frafall. Alt foregikk under et påskudd av kristen *frihet!* I Bibelen regnes de som drev/driver på med slikt som *slaver* av moralsk forfall til tross for deres henvisning til Guds nåde. Se **Jud 1:4 (NT 302):**

“For det har sneket seg inn visse folk blant dere, _____ mennesker som etter _____ for lengst er bestemt til _____. De _____ vår Guds _____ så de kan leve et _____ liv, og _____ vår eneste _____ og Herre, _____.”

Satan forsøkte å ødelegge menigheten i Smyrna (og til en viss grad i Pergamon) gjennom forfølgelse, men forsøket var mislykket! Forfølgelsene førte bare til at de kom enda nærmere Jesus. Men i Pergamon slo Satan om til en annen taktikk. Han *infiltrerte* kristendommen med falsk lære — med *hedenskap*. Kompromiss og nære forbindelser til det verdslige — som kan betegnes som *åndelig hor* eller utroskap — gjorde menigheten vinglete, uten noen stø kurs.

Det som hendte i Pergamon svarer til skjebnen som preget kristendommen fra Konstantin ble enehersker over øst og vest i 323 til 538 da paven i Rom fikk overherredømmet i vesten.

Romerriket hadde forsøkt å utrydde kristendommen, men flere steder ble det et flertall av kristne. Da var tiden inne for en "ny vri." Den romerske keiser, Konstantin, lot seg døpe med hele sin uomvendte hær. Det ble populært å være kristen. Mange kristne ble innsatt i offentlige stillinger. "Nikolaitt-kristendom" gjorde sitt inntog i hoff og palass. Keiser Konstantin ville "bygge bro" mellom hedenskap og kristendom! Som et ledd i denne prosessen forfattet han en søndagslov som påbød søndagshelligholdelse til ære for "solens ærverdige dag." Dette skjedde allerede i året 321 e.Kr. Frafallen kristendom ble den nye statsreligion. I denne tiden ble mange hedenske vaner og lærdommer adoptert av den kristne kirke.



Ikke alle kristne lot seg lokke til dette frafall. Det kan tenkes at navnet Antipas er et fellesnavn for dem. Navnet består av to deler: **Anti** (som betyr *imot*) og **pas** (en form av *papas* som betyr pave eller far). Altså: "*i mot pave*." Er navnet symbolsk, kan det representere dem som stod imot kirkens offisielle lære (med dets ledere i spissen). Dette førte både til lidelse og død.

13. Hvordan avsluttes budskapet gitt til de som var ved å falle i fra troen i Pergamon menigheten? Åp 2:16-17 (NT 305)

Svar: "_____! Ellers kommer jeg snart over deg og vil _____ dem med _____ som går ut av min _____. Den som har ører, _____ hva _____ sier til menighetene! Den som _____, ham vil jeg gi av den skjulte _____. Og jeg vil gi ham en hvit stein, med et _____ risset inn, et _____ som ingen kjenner uten han som får den."

Merk! De som ikke vendte om skulle få merke kraften i Guds Ord — sverdet som kom ut av frelserens munn. Den skjulte *manna* er også en hentydning til ham, slik vi ser i **Joh 6:31-35 (NT 120):**

"Våre fedre spiste _____ i ørkenen, slik det står skrevet: _____ fra himmelen gav han dem å spise." _____ svarte: "Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Moses gav dere ikke _____ fra himmelen; det er min Far som gir dere det _____ brød fra himmelen. Guds _____ er det brød som kommer _____ fra _____ og _____ verden _____." Da sa de: "Herre, gi oss alltid dette _____." _____ svarte: "_____ er _____. Den som kommer til _____, skal ikke _____, og den som _____ på meg, skal aldri _____."

Den som seiret i kampen mot Satan skulle få en hvit stein med et nytt navn risset inn. Navn hadde og har fortsatt ofte en betydning. Det er mulig at det nye navnet svarer til en *ny* identitet — til den *nye* karakter, mål og mening et menneske får når det vender om til Herren. Se **2 Kor 5:17 (NT 220):**

"Derfor, hvis noen er i _____, er han en _____. Det gamle er _____, se, det _____ er blitt _____."

TYATIRA MENIGHETEN

Tyatira (som i dag heter Akhisar) ligger inne i landet på flat mark der to daler møtes. Byen ble bygget i 280 f.Kr. av Seleucus, en av Alexanders fire generaler. Byen Tyatira ble bygd som en



garnisonsby for å styrke det greske rikets forsvar, men den ga lite inntrykk av styrke, fordi den manglet en naturlig akropolis. Byen utviklet seg etter hvert til å bli et senter for handel og industri. Tyatira ble først og fremst kjent for sine støperier og for sin farging av tøy. Lydia, som “handlet med purpurtøy,” og som var den første til å bli en kristen i Filippi, kom fra denne byen. Se Apg 16:14 (NT 164). Et stort tempel, bygd til ære for *solguden* Apollo fikk en framtrødende plass i byen. Det er ikke mye igjen av Bibelens Tyatira i vår tid.

14. Hva skulle Johannes skrive innledningsvis til menigheten i Tyatira? Åp 2:18 (NT 306)

Svar: “Skriv til engelen for menigheten i Tyatira: Dette sier _____, han som har _____ som flammende ild og føtter som bronse:”

Merk! Dette er enda en påminning om at Johannes’ Åpenbaring kunne like gjerne fått tittelen: “Jesu Kristi Åpenbaring,” for det er *han* som er *Guds Sønn*. Han var og er personlig engasjert i å lede sin menighet på rett vei. Begrunnelsen for at han kalles Guds Sønn ser vi i **Luk 1:35 (NT 70):**

“Engelen svarte: ”Den _____ skal komme over deg, og Den _____ skal overskygge deg. _____ skal også _____ som blir _____, være _____ og _____.”

15. Hva sa Guds Sønn til menigheten i Tyatira som ved første øyekast kan virke som ros, men som egentlig ikke er det? Åp 2:19 (NT 306)

Svar: “Jeg _____ om dine gjerninger, din _____ og din _____, din **tjeneste** og din **utholdenhet**. Ja, dine _____ gjerninger har _____ dine _____!”

16. Tyatiras tjeneste og utholdenhet var i en bedre forfatning enn deres kjærlighet og tro! Deres kjærlighet og tro til Gud var i ferd med å glippe. De sa at de elsket Gud, men hva skal sann kjærlighet og tro være preget av — i følge det vi leser i 1 Joh 5:1-4 (NT 298)?

Svar: “Enhver som _____ at Jesus er Kristus, er _____ av _____. Og den som _____ Gud, _____ også det som er _____ av ham. _____ på at vi _____ Guds barn er om vi _____ Gud og _____. Å _____ Gud _____ å holde _____. Og _____ er _____. For alt som er _____ av _____, _____ over _____. Og det som har _____ over verden, er vår _____.”

Merk! Menigheten i Tyatira var *ivrig* og utholden i sin tjeneste, men som det står i **Ord 19:2 (GT 714):**

“Selv *iver* er _____ når vettet mangler, og den som har hastverk, trår _____.” Tyatira menigheten hadde begynt å vise tegn på sviktende dømmekraft. Da Guds Sønn påpekte at deres kjærlighet og tro var på vikende front, kunne han like gjerne ha sagt at noe var ved å gå galt med dets *uttrykksform*. Eller som han hadde sagt til sine disipler i **Joh 14:15 (NT 133):** “Dersom dere _____, _____ dere _____.”

17. a) Hvem fikk lov til å “holde på” i Tyatira? Åp 2:20 (NT 306) b) Hva var hun kjent for i Israels historie? (I) 1 Kong 21:25-26 (GT 396) (II) 2 Kong 9:7 (GT 410) Jfr. 1 Kong 18:3.13 (GT 389) og 1 Kong 19:1-2 (GT 391). c) Hvordan gikk det med *Guds bud* og dermed troen på *ham* da Jesabel fikk bestemme over Israel? 1 Kong 18:18 (GT 390)

Svar a): “Men jeg har dette imot deg, at du lar kvinnen _____ holde på, hun som kaller seg _____, men som med sin _____ mine _____ til å drive _____ og spise _____.”

Svar b-I): “Det har aldri vært en slik konge som _____. Han solgte seg til å gjøre det som var _____ i _____ øyne, fordi hans kone _____ ham til det. Aller verst bar han seg at da han gav seg til å følge _____, helt og _____ som amorittene hadde gjort, de som Herren drev _____ for israelittene.”

Svar b-II): “... Jeg vil ta _____ på _____ for _____ på mine tjenere _____, alle Herrens _____ som led _____.”

Svar c): “Elia svarte: ”Det er ikke jeg som fører _____ over Israel, men _____ og din ætt. For dere har _____ og fulgt Ba'al-gudene.”

Merk! Guds Sønn benytter seg igjen av et dekknavn. Denne gangen “Jesabel.” Slik får han sagt mye med få ord! Dette viser igjen at vi må lese GT for å kunne forstå Åpenbaringen. Jesabel var av hedensk ætt, og hennes religion var hedenskap. Hun hatet at Guds menighet, Israel *trodde på sin Gud* og at de *holdt hans bud*. Hun hatet dessuten Guds profeter som hele tiden minnet Israel om nødvendigheten av å tro på sin *egen Gud* samt å holde *hans bud*. Hun sørget derfor for at de ble drept.



Krefter som lignet Jesabel var i sving innen Tyatira menigheten. Disse ga seg ut for å tale og handle på Guds vegne slik profetene gjorde. Deres lære lokket Jesu tjenere til å drive “åndelig hor,” [utroskap mot Gud — se Hos 5:3-6 (GT 1007)] og til å “spise avgudsoffer,” [tilbedelse av onde ånder — se og 1 Kor 10:18-22 (NT 208)]. En tilbedelse av onde ånder fører alltid bort fra Gud. Se Åp 18:1-8 (NT 318). Når Guds Ord blir tilsidesatt, og erstattet av hedenske doktriner, dogmer og bud, slik Jesabel gjorde — da er det ikke Gud, men Satan som taler gjennom *sine* falske profeter. Da blir Guds sanne profeter forfulgt og ofte drept.

18. a) Hva gav Jesus, Guds Sønn “Jesabel-fraksjonen” i Tyatira *tid til å gjøre*, — og *hjalp denne tidsfristen*? Åp 2:21 (NT 306) b) Hva skulle skje med “Jesabel” og med dem som holdt seg til hennes lære og doktriner? Åp 2:22-23 (NT 306)

Svar a): “Jeg har gitt henne _____ til å _____, men hun _____ ikke _____ seg fra sitt _____.”

Svar b): “Se, nå _____ jeg henne på _____, og _____ som driver _____ med _____, skal komme i stor _____, dersom de ikke _____ fra _____ gjerninger; og _____ hennes vil jeg la _____ rykke bort. Slik skal alle menighetene få erfare at jeg er den som gransker nyrer og hjerter, og som gjengjelder _____ av dere etter det han har _____.”

Merk! Jesus, Guds Sønn ga dem som falt for “Jesabels” falske lære, tid til å **vende om**, men

de ville ikke. Tidsfristen hjalp ikke. Det skulle komme til å få alvorlige konsekvenser for dem som lot seg lokke til å ta etter hennes frafall.

Tyatira menighetens erfaring minner om et 1260 år langt tidsavsnitt i kirkehistorien. Innen år 538 var den siste motstand mot pavens status som “rettleder for all vranglære” og “alle kjetters dugelige refser,” overvunnet. Fra 538 til 1798 utøvde pavemakten med paven i spissen, nærmest uinnskrenket verdslig (sivil) og religiøs makt. Denne tiden blir ofte kalt “Den mørke middelalder,” — og ikke uten grunn. Den var preget av et stort åndelig mørke og tørke. Da var det *kirken* som brukte *staten* til å forfølge dem som ville være *tro* mot *Gud* og *hans bud*. “Jesabel” i Tyatira fikk lang tid til å omvende seg. — Det fikk også Pavemakten, (hele 1260 år)! Men omvendelsen uteble. Derfor ble middelalderkirken “kastet på sykeseng” i 1798 da Napoleons menn tok paven til fange og erklærte pavemakten død. Den Romersk kirke (katolsk betyr allmenn og universell) — “Moderkirken,” fikk anledning til å vende om før dette skjedde — da *Reformasjonen* kom på banen, men hun ville ikke.

19. Jesus lot Johannes vite at ikke alle i Tyatira hadde akseptert Jesabels ugudelige lære. Hva sa han til dem? Åp 2:24-25 (NT 306)

Svar: “Men dere _____ i Tyatira, alle som ikke følger _____ og ikke har “kjent _____ dybder”, som de kaller det — til dere vil jeg si: Jeg legger ikke noen ny _____ på dere. Hold bare _____ på det dere har, inntil _____ kommer.”

Merk! Mange i Tyatira menigheten sviktet ikke sin Herre og Mester. De forble trofast i sin tjeneste for ham. De holdt urokkelig fast på Guds Ord mens “Jesabel” herjet som verst. De fikk erfare hva hennes lære og liv førte til, og kjente effekten av “Satans dybder” på legeme, sjel og sinn. Dette passer også godt på de mange millioner av uskyldige som måtte tåle umenneskelige lidelser gjennom hele den mørke middelalder. De ble ofte torturert på de mest grusomme måter og til slutt drept fordi de — i kirkens øyne var “kjettere.” Valdenserne som forsøkte å finne ly i Alpenes festningsverk mot kirkens raseri, er et av mange strålende eksempler på hva trofasthet mot Gud innebar under særdeles vanskelige kår. Jesus har stor omsorg for hver menighet og for hvert enkelt individ som må lide for sin tro på Bibelens troverdighet. Mange i Tyatira — og i middelalderen seiret i evighets perspektiv. Vi kan også vinne seier slik de gjorde.



De trofaste i Tyatira er et godt bilde på *reformatorer* som John Wiclif (1324-1384), Johan Hus (1370-1415), Martin Luther (1483-1546), Ulrich Zwingli (1484-1531), Johan Calvin (1509-1564) og flere med samme ånd som de. De forsøkte å bygge opp igjen det kirken hadde revet ned. Gud la ingen ny byrde på dem.

20. Hvordan avsluttet Jesus sitt budskap til Tyatira menigheten? Åp 2:26-29 (NT 306)

Svar: “Den som _____ og til det _____ holder fast på de gjerninger _____ vil dere skal _____, ham vil jeg gi makt over folkene. Med _____ skal han _____ dem, og som _____ skal de _____. Den samme _____ har jeg fått av min _____. Og jeg vil gi ham morgenstjernen. Den som har ører, hør hva _____ sier til _____!”

Merk! Jernstaven som *knuser* ble forutsagt allerede på Daniels tid. Se Dan 2:44 (GT 988).

